

حشیر

قرار دادهای جدید وزارت نیرو و شفاف‌است

وزیر نیرو درباره ابهام‌واگذاری قرار دادهای نیرو و گاه‌سازی به یک شرکت هتل‌سازی با بیان اینکه قرار دادهای جدید این وزار تخانه از شفافیت لازم برخوردار است، گفت: آماده ارائه هر توضیحی در خصوص این قرار دها به مجلس هستم. به گزارش تسنیم، حمید چیت‌چیان گفت: هیچ شائبه‌ای در خصوص قراردادهای وزارت نیرو وجود ندارد.

وزیر نیرو با بیان اینکه قرار دادهای وزارت نیرو و شفاف‌ترین قرار دها هستند، افزود: این قرار دها بهترین نتایج را نیز برای کشور دبر خواهد داشت.

وی در پاسخ به خانه ملت مبنی بر اینکه در خصوص قرار داد احداث نیروگاه سیکل ترکیبی ابهاماتی وجود دارد، تأکید کرد: این قرار دها کاملاً شفاف و روشن بوده و تمامی موارد مرتبط با آن در سایت وزارت نیرو موجود است.

وزیر نیرو یادآور شد: در صورت لزوم و مطالبه نمایندگان در خصوص نحوه قرار دادهای وزارت نیرو و نتایج آن، به مجلس پاسخگو خواهم بود.

گفتنی است؛ چندی پیش اخباری در خصوص قرارداد جدید وزارت نیرو با شرکت ترکیه‌ای منتشر شد که این شرکت هیچ گونه فعالیتی در زمینه ساخت نیرو و گاه نداشته و تنها به هتل‌سازی و سرمایه‌گذاری در گردشگری مشغول بوده است.

سوزاندن کارت سوخت به خاطر اطلاعات غلطی بود که به مجلس دادند

عضو سابق هیئت مدیره شرکت ملی پالایش و پخش با اشاره به مصوبه نمایندگان مجلس گفت: با اطلاعات غلطی که به نمایندگان مجلس دادند خواستند کارت سوخت را از جریان عرضه بنزین حذف کنند.

جلیل سالاری در گفت‌وگو با فارس، با اشاره به مصوبه مجلس در خصوص حذف کارت سوخت گفت: متأسفانه مصوبه‌ای در مجلس توسط نمایندگان تصویب شد که می‌تواند اثرات خسارت بار بعدی را به همراه داشته باشد. عضو سابق هیئت مدیره شرکت ملی پالایش و پخش با اشاره به نظرات نمایندگان مجلس نهم گفت: در مجلس نهم پس از بحث‌های مفصل و کارشناسی‌شده تصمیم گرفته شد تا از مزایای کارت سوخت استفاده شود، اما مشخص نیست که چرا نمایندگان مجلس دهم چنین تصمیمی را اتخاذ کرده‌ان، در صورتی که اعضای کمیسیون انرژی مجلس با حذف کارت سوخت مخالفت می‌کردند، استفاده از این کارت حذف شد. مدیرعامل اسبق شرکت ملی پخش فرآورده‌های نفتی با اشاره به اطلاعات نادرستی که از سوی مسئولان فعلی وزارت نفت به نمایندگان مجلس داده شده‌است، گفت: وزیر نفت در صحبت‌های خود اعلام کرده بود مصرف بنزین در سال جاری نسبت به سال گذشته فقط یک درصد رشد داشته‌است، در صورتی که با بررسی‌های دقیق تر مشاهده می‌کنیم، اولاً با تک نرخ شدن بنزین، واردات این حامل پرمصرف ۱۰۰ درصد رشد داشته و همچنین کاهش تولید بنزین در پالایشگاه‌ها در سال جاری به وقوع پیوسته است.

سالاری با اشاره به اینکه بررسی تراز موجود بنزین در کشور نشان می‌دهد فقط ۵۲۰ میلیون لیتر بنزین ذخیره‌سازی شده، گفت: آمارهای به دست آمده نشان می‌دهد روزانه ۱۱۵ میلیون لیتر بنزین با وجود سامانه هوشمند سوخت که اطلاعات کاملی رادر اختیار مسئولان از مصرف بنزین قرار می‌داد، مفقود شده‌است.

وی با اشاره به اینکه بر اساس وعده‌های وزیر نفت و مسئولان شرکت ملی پالایش و پخش باید پالایشگاه سنتاز خلیج فارس به تولید می‌رسید، گفت: حذف کارت سوخت در زمانی اتفاق افتاد که هنوز کشور در تولید بنزین به خودکفایی نرسیده و براساس قانون هدفمندی

یارانه‌ها، قیمت آن اصلاح نشده‌است.

این مقام سابق شرکت ملی پالایش و پخش فرآورده‌های نفتی گفت: یکی از استفاده‌های کارت سوخت، کنترل کیفی و کمی بنزین بود که با حذف آن عملاً مسئولان خود را از این‌آمارها محروم کردند.

سالاری با تأکید بر اینکه کارت هوشمند سوخت مدیریت عرضه، توزیع و مصرف را برعهده داشت، گفت: در حال حاضر سالانه ۲ میلیارد دلار هزینه واردات بنزین می‌شود، در حالی که نبود کارت سوخت به طور قطع هم مصرف را افزایش خواهد داد و هم واردات بنزین زیاد خواهد شد.

وزیر کار: ساز و کار سهام عدالت از ابتدا اشتباه بود

وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی با بیان اینکه بحث سهام عدالت را پیگیری می‌کنیم، گفت: ساز و کار سهام عدالت از ابتدا اشتباه بود و معلوم نبود چه ساختاری دارد. به گزارش فارس، وزیر اقتصاد گفت: یکی از برنامه‌های دولت یازدهم حل نابرابری هاست، چراکه در طول سالیان منمادی نابرابری‌هایی در کشور شکل گرفت که یکی از این نابرابری‌ها، نابرابری منطقه‌ای است.

وی اضافه کرد: برخی مفت‌خورهای رانت‌خوار که هم می‌گرقتند و افسار بر پرداخت نمی‌کردند، در این دولت محترم نبینستند.

وی در ادامه به اقدامات این وزار تخانه برای بازنشستگان اشاره کرد و گفت: یکی از مشکلات و بیماری‌های بازنشستگان جراحی عمل زانو بود که ۸۰۰ میلیارد تومان برای بیمه تکمیلی آنها و سایر نیازمندی‌های آنها اختصاص دادیم. یعنی صرفه‌جوی کرد؛ در این‌سال‌ها گذشته به دلیل افزایش تورم شکاف عمیق میان کارگران و دیگر افراد جامعه ایجاد شد که یکی از استراتژی‌های ما افزایش دستمزد کارگران بود که در طول سه سال اخیر حقوق کارگران بهبود پیدا کرد و متناسب با نرخ تورم در نظر گرفته شد. وزیر کار اضافه کرد: برای بازنشستگان تأمین اجتماعی متناسب با نرخ تورم برنامه‌ریزی کردیم و در حال اجرای این برنامه‌ها هستیم. ریعی به سهام عدالت هم اشاره کرد و گفت: ساز و کار سهام عدالت از ابتدا اشتباه بود و معلوم نبود چه ساختاری دارد که بحث سهام عدالت را پیگیری می‌کنیم. مهم عدالت در حال تبدیل شدن به قانون است که در زندگی می‌مرد نقش داشته باشد و باید این سهام براساس عدالت توزیع شود.

۱۲ جوان

|روزنامه جوان | شماره ۶۸۹۵

اقتصاد

سرویس اقتصادی ۸۸۶۹۸۳۳۳

گزارش انتقادی «جوان» از ارائه تسهیلات بانکی پریسک به افراد خاص

وام‌های کلان در انحصار ۵۰۰ فرد حقیقی و حقوقی

کلان به مطالبات غیر جاری داشته‌است. اگر به خاطر داشته باشیم از مجموعه مطالبات غیر جاری ۱۳۰ هزار میلیارد ریالی بانک ملی بالغ بر ۲۳۰هزار میلیارد ریالش فقط به گروه امیر منصور آریا و ۵۰ هزار میلیارد ریال دیگرش مربوط به ۲۳۰ نفر ذی نفع واحد در قالب چندین شرکت می‌شود که در مجموع ۸۰هزار میلیارد ریال از مطالبات غیر جاری ایسن بانک متعلق به این دو گروه و مجموعه بوده‌است. همچنین ۵۰ گروه یا شرکت مرتبط به هم نیز بیش از ۳۰ درصد از مطالبات غیر جاری را به خود اختصاص می‌دهند.

همچنین با توجه به اطلاعات منتشر شده از سوی مقامات پولی کشور متوجه می‌شویم که عمده‌دهی‌های مدیوبین به نظام بانکی، متعلق به تعداد محدودی از بدکاران است. حال جای تسهیلات بانکی که ببینیم چطور تعداد محدودی از بدکاران بانکی که طبق تعاریف و استانداردهای بانکی این افراد ذی نفع واحد شناخته می‌شوند و علی القاعده نباید بیش از یک سقف مشخص به تسهیلات بانکی می‌کند ولی با توجه به باز بودن سقف هزینه‌ها ده‌ها هزار میلیارد از شبکه بانکی تسهیلات دریافت کنند !

طبق اعلام منابع موثق، اسامی ۵۰۰ ذی نفع واحد بدکار عمده بد حساب شبکه بانکی کشور در دوره‌های مختلف کشف شده‌است.

به طور نمونه مدیران بانکی ملی چندی پیش اعلام کرده‌اند که حدود ۵ هزار میلیارد تومان از مطالبات این بانک در دست ۳۰ نفر است یا به گفته مدیران بانک سپه ۷۰ درصد مطالبات غیر جاری این بانک متعلق به ۲۵۰ نفر است یا بانک ملت در سال ۹۲ تعداد ذی نفعان واحد خود را ۱۳ هزار گروه معرفی کرده بود.

در حالی که تسهیلات بانکی به واحد‌های پرداخت شده که ذی نفع این مجموعه‌ها یک شخص حقیقی یا حقوقی بوده‌است. وقتی شرکت‌ها و بنگاه‌های اقتصادی به یکدیگر و بانکی سه وجهی‌های ارائه شده‌است که ذی نفع واحد اشخاص حقیقی و حقوقی بودند و در یک یا چند واحد می‌تواند مجموعه یا هلدینگ بانکی مقوله‌ای به‌عنوان ذی نفع واحد را مد نظر قرار می‌دهند و با این روش تسهیلات و تعهدات کلان بالای ۵۰ درصد از کل تسهیلات و تعهدات بانک برای پرداخت تسهیلات به واحد سهم قابل ملاحظه‌ای در تبدیل تسهیلات

عکس: جوان

شرکت‌هایی که به شکل شبکه‌های وابسته به یکدیگر هستند، تا سقف و میزان مشخصی تسهیلات پرداخت می‌کنند تا ریسک تبدیل شدن تسهیلات پرداختی به مطالبات معوق یا مطالبات غیر جاری تا حد زیادی تحت کنترل دربیاید.

اگر چه علی‌الظاهر میانگین سهم تسهیلات و تعهدات کلان از کل تسهیلات و تعهدات در نظام بانکی در حدود ۳۰ درصد می‌باشد و هم اکنون بیش از ۱۰۰ هزار میلیارد تومان بدهی معوق

در دسترس بانکی داریم اما، طبق یک پژوهش انجام گرفته چهار بانک در سال ۹۲ دارای سهم تسهیلات و تعهدات کلان بالای ۵۰ درصد از کل تسهیلات و تعهدات بودند.

بنابراین انتظار می‌رود تسهیلات و تعهدات بانک برای پرداخت تسهیلات بانکی مقوله‌ای به‌عنوان ذی نفع واحد را مد نظر قرار می‌دهند و به مجموعه هلدینگ‌ها و

انجمن حمایت از مصرف‌کنندگان: پژو و پراید نخرید تا از رده خارج شود!

مدیرعامل انجمن حمایت از مصرف‌کنندگان از

مردم درخواست کرد خودروهای پژو و پراید را در بازار خریداری نکنند تا تولیدکنندگان قیمت را کاهش داده و تکنولوژی خود را به‌روز کنند.

آیین‌نامه از تقای کیفیت خودروهای سبک، قطعات و مجموعه‌های مرتبط، مصوب شورای سیاست‌گذاری صنعت خودرو مورخ ۲۴ خرداد ۱۳۸۹ می‌گوید از ابتدای سال ۹۵ باید خودروهایی که از نخستین عرضه آنها ۱۰ سال می‌گذرد از خط تولید خارج شوند. حالا پنج ماه از سال ۹۵ و شش سال از ابلاغ این آیین‌نامه گذشته‌است، اما هیچ خبری از خارج شدن محصولات قدیمی از خط تولید خودروسازان نیست.

طبق آنچه در آیین‌نامه مذکور آمده باید نباید عمر محصولات (خودرو) با نشان تجاری داخلی از ابتدای سال ۹۵، ۱۰ سال پس از نخستین عرضه آنها تجاوز کند. همچنین عمر محصولات با نشان تجاری خارجی نیز از زمان نخستین عرضه باید هفت سال باشد اما نگاهی به محصولات تولید داخل نشان می‌دهد عمر برخی از آنها حتی

از ۱۵ سال هم تجاوز می‌کند. پژو ۴۰۵ عمری بالای ۲۰ سال دارد و پراید هم ۱۵ سالگی خود را می‌گذراند. پژو ۲۰۶ نیز عمری بالای ۱۰ سال دارد اما همچنان این خودروها برخلاف آیین‌نامه‌ای که شش سال پیش به تصویب رسیده، به تولید می‌رسند.
جالب‌ترین اینکه دو خودروساز بزرگ کشور نه تنها تصمیمی برای توقف خطوط تولید این خودروهای قدیمی ندارند بلکه انواع خودرو پراید طی هفته گذشته با افزایش ۷۰۰هزار تومانی نیز مواجه شده‌است. اکنون این سؤال مطرح است که چرا خودروهای قدیمی از خطوط

۱۲ آمار

چرا آمارهای بانک مرکزی با مرکز آمار ایران متفاوت است؟

هستند و اعدادی که بر اساس خوداظهاری ارائه می‌کنند، ممکن است اختلافاتی با یکدیگر داشته باشند. پارسا در این باره با ارائه مثالی اظهار کرد: فرض کنید که به مدرسه‌ای می‌روید و از مدرسه می‌خواهید میانگین معدل کلیه دانش‌آموزان را برای شما محاسبه کرده و ارائه کند. طبیعتاً این میانگین‌گیری توسط هر کسی انجام شود یک عدد واحد خواهد بود، ولی زمانی که به یک مؤسسه می‌روید و می‌خواهید معدل دانش‌آموزان را حسب نمونه‌گیری محاسبه کنید، طبیعتاً ممکن است عدد نمونه‌گیری شده شما با فرد دیگری که به همان مدرسه آمده و با نمونه‌گیری معدل به دست آورده متفاوت باشد. وی در پاسخ به این سؤال که چرا مرکز آمار ایران معمولاً نرخ رشد تورم را کمتر از بانک مرکزی برآورد می‌کند، بیان‌کننده بر صحت آمار مرکز آمار ایران بیان کرد: مرکز آمار ایران برای به دست آوردن تورم از ۵۸ هزار منبع اطلاع یا پاسخگو و ۳۰۰ هزار مغلنه قیمت می‌گیریم و میانگین می‌گیریم که ببینیم تورم چقدر است و به نظر من اختلافات آماري میان مرکز آمار ایران و بانک

مرکز آمار ایران با بانک مرکزی ایران توضیحاتی ارائه و تأکید کرد که مرجع رسمی ارائه آمار در ایران مرکز آمار ایران است. وی همچنین ابراز امیدواری کرد نرخ رشد اقتصادی از این پس دقیق و بی‌موقع ارائه شود. امیدعلی پارسا، درباره دلایل متفاوت بودن ارقام مربوط به مرکز آمار ایران و بانک مرکزی، به ایسنا توضیح داد: وقتی به صورت نمونه‌ای کار انجام می‌دهیم و به اطلاعات تعدادی از پرسش‌نامه‌ها که از طریق پاسخگویمان بر شده‌است، مراجعه می‌کنیم چون نمونه‌های ما متفاوت است، پاسخ‌ها هم متفاوت است. وی بیان کرد: فرض کنید قرار است نرخ تورم با نرخ بیکاری اعلام شود. ما می‌توانیم برای هر دو هم ارقام و خدمات را بررسی کنیم. به صورت نمونه تعدادی کالا و خدمات ابرمی‌گزینیم و در مواردی اقدام منتخب ما با اقلام منتخب بانک مرکزی متفاوت و وزن‌های آنها نیز متفاوت است و از آن مهم‌تر اینکه پاسخگویمان مانیز متفاوت

وحد حاخی پور

واکاو ی یکی از امتیازات IPC

فراموشی «جریمه»

برای شرکت‌های غربی خاطی!

پایخت و بررسی روی مفاد قراردادهای جدید نفتی وزارت نفت یا همان IPCنقاط پراهمان‌بیشتر از مباحث کلی به چشم می‌آید؛ ابهاماتی که با پاسخ روشنی از سوی طراحان IPCمواجه‌نشده و قبول کردن آنکه این ابهامات ابراد است برای متولیان کمی سخت‌است. یکی از ابهامات اصلی IPC باز گذاشتن دست پیمانکار در هزینه‌بدون توجه به خروجی کارش است. در مصوبه شرایط عمومی قراردادهای نفتی آمده‌است که پس از تحقق تولید اولیه باز پرداخت هزینه‌ها انجام می‌شود. برای درک بهتر این موضوع بهتر است به این مثال توجه کنید.

فرض کنید میدان نفتی آزادگان هیاکنون ۵۰ هزار بشکه تولید در؛در شرکت توتال طبق برنامه‌ای که ارائه‌داده است تعهد می‌دهد تولید اولیه این میدان را تا ۱۰۰ هزار بشکه افزایش دهد و در مدت پنج سال با سرمایه‌گذاری ۱۴ میلیارد دلاری حجم تولید را به ۴۰۰ هزار بشکه برساند. او کار خود را برای توسعه اولیه آغاز می‌کند و بعد از دو سال موفق می‌شود این تولید اولیه را محقق کند.

طبق مفاد مصوبه هیئت دولت شرکت ملی نفت باید باز پرداخت هزینه‌های توتال را از محل تولید اولیه آغاز کند که این هزینه‌ها با توجه به باز بودن سقف قرارداد و هزینه‌ها ممکن است هر رقمی که در کمیته مشترک تأیید شود باشد. هرچند توتال میزان هزینه‌های خود را در ابتدای کار خود برای تحقق میزان تولید اولیه مشخص می‌کند ولی با توجه به باز بودن سقف هزینه‌ها می‌تواند با تأیید کمیته مشترک مدیریت آن را افزایش دهد.

مثلاً این شرکت در ابتدای کار اعلام می‌کند برای تحقق تولید اولیه (۱۰۰ هزار بشکه) ۲ میلیارد دلار باید هزینه کند و در میانه راه متوجه می‌شود باید ۲۰۰

میلیون دلار دیگر به این بیفازید لذا از کمیته تقاضا می‌کند با این افزایش موافقت کند که در صورت موافقت سقف هزینه از یک میلیارد دلار به ۲/۲میلیارد دلار افزایش می‌یابد. پس از تحقق تولید اولیه که افزایش ۵۰ هزار بشکه‌ای است شرکت ملی نفت مکلف به باز پرداخت ۲/۲ میلیارد دلار هزینه می‌شود. باز پرداخت هم چاکتر از ۵۰ درصد تولید اولیه انجام می‌شود که در این مثال ۲۵ هزار بشکه می‌شود.

توتال در مرحله بعد اعلام می‌کند برای افزایش تولید به ۲۰۰ هزار بشکه به ۲ میلیارد دلار سرمایه‌گذاری نیاز دارد که در صورت تأیید آن توسط کمیته مشترک در مرحله دوم آغاز می‌شود ولی در نهایت نمی‌تواند بیشتر از ۵۰ هزار بشکه افزایش تولید دهد و در مرحله دوم تولید میدان را به جای ۲۰۰ هزار بشکه به ۱۵۰ هزار بشکه می‌رساند. شکست توتال در مرحله دوم هیچ تأثیری در هزینه این شرکت ندارد و شرکت ملی نفت مکلف به پرداخت هزینه‌های آن است؛ به همین راحتی.

این روند همین‌گونه ادامه می‌یابد تا سال پنجم که توتال در نهایت می‌تواند تولید را به ۲۵۰ هزار بشکه برساند ولی شرکت ملی نفت باید همه هزینه‌های آن را پرداخت کند چه ۵ میلیارد دلار باشد چه ۱۵ میلیارد دلار.

این یک امتیاز بزرگ برای شرکت توتال است که می‌تواند با حفر چند چاه و افزایش تولید در یک میدان کبرسبک هیچ تعهدی نسبت به ۴۰۰ هزار بشکه نداشته باشد ولی شرکت ملی نفت به محض تحقق تولید اولیه متعهد در پرداخت مفاد قرارداد است.

در این قرارداد شرکت ملی نفت با این امتیاز ویژه به شرکت توتال ریسک سرمایه‌گذاری را از پیمانکار به طور کامل جدا کرده و به طور تمام و کمال به خودش منتقل کرده‌است و نه تنها در صورت عدم تحقق برنامه او، توتال را جریمه نمی‌کند بلکه موظف است هزینه‌ها و سرمایه‌گذاری وی را باز پرداخت کند که از عجبای IPCاست. نکته مهم‌تر در این باره توجه وزارت نفت به شرکت‌های خاص و برنامه تولیدی است که هدف بالاتری را مدنظر قرار گرفتند؛ مثلاً اگر شرکت توتال رقم ۴۰۰ هزار بشکه را پیشنهاد دهد به نسبت شرکت اسنتاویل که ۳۰۰ هزار بشکه‌ای ارائه کرده‌است در اولویت قرار می‌گیرد در صورتی که برنامه اسنتاات اولی می‌تواند دست‌افزانی و صیانتی تر باشد که می‌تواند ۳۰۰ هزار بشکه را محقق کند. در واقع چیزی که در این قراردادها برای وزارت نفت مهم است رقم پایانی تولید در شرایط برابر است و نه پایداری و تحقق.

در یک مصافح مستندت شرکت انگلیسی شل با عراقی‌ها قرار دادی را امضا می‌کند که بر اساس آن تولید نفت را در یک حوزه نفتی به یک میلیون بشکه برساند ولی پس از تولید اولیه به حدود ۴۰۰ هزار بشکه کاهش داد.

ممکن است وزارت نفت استدلال کند که شرکت ملی نفت به منظور جلوگیری از این مشکل، دایره نظارت را تنگ‌تر می‌کند که در پاسخ به این استدلال باید گفت: این توجه در زمان اجرای بیع متقابل نیز گفته شد اما در عمل میداين بدون مطالعه دقیق و شنیدن نظر کارشناسان، میداين به شرکت‌های خارجی هبه شد و خروجی کار با وجود بسته بودن سقف هزینه‌ها کمتر از ۴۰ درصد بوده به جای یک میلیون بشکه حدود ۴۰۰ هزار بشکه محقق شد.

تکرار یک تجربه به تلخ

البته مدیران آن روزها که امروز نیز بر رأس کار هستند دلیل این شکست را بسته بودن سقف قراردادی و عدم شرکت آنها در بهره‌برداری می‌دانند که در مدل جدید با بر طرف کردن این دو محدودیت قصد دارند این نواقص را بر طرف کنند ولی این رفع نقص ریسک‌را به طور کامل به شرکت ملی نفت منتقل کرده‌است.

گر چه طراحان معتقدند با باز گذاشتن سقف هزینه‌ها طولانی مدت بودن حضور شرکت خارجی می‌توانند به بازی بر د-رد دست یابند ولی با توجه به امتیازات ویژه‌ای که برای متقاضیان خارجی در نظر گرفته شده‌است این بازی به طور کامل برد - باخت است زیرا در صورت شکست برنامه نه تنها جریمه‌ای در کار نیست بلکه با تعیین هزینه‌ها به طور سالانه همه سرمایه‌گذاری‌های واقعی و غیر واقعی خود را دریافت می‌کنند.

به عبارت ساده شرکت توتال در قبالت عدم تحقق سقف تولید خود هیچ تعهدی نسبت به شرکت ملی نفت ندارد که وزارت نفت این نقیصه را یک اتفاق مبارک می‌داند و معتقد است عدم تحقق هدف تولیدی به معنای تولید صیانتی است.

بدون جریمه

حال ممکن است این پرسش پیش بیاید که در صورت عدم تحقق برنامه ۴۰۰ هزار بشکه‌ای آیا جریمه‌ای برای توتال در نظر گرفته خواهد شد یا خیر که در پاسخ باید گفت: طبق مصوبه دولت، شرکت توتال نه تنها جریمه‌ای در در پادش و نه باز پرداخت هزینه‌ها می‌دهد بلکه همه سرمایه‌گذاری‌های خود را تمام و کمال دریافت می‌کند حتی اگر فاصله بسیاری با تعهد خود داشته باشد اگر تولید معین نظر توسط توتال محقق نشود باز پرداخت هزینه‌های او در مدت زمان تعیین شده صورت می‌گیرد ولی برای توتال ضرر نیست زیرا بر اساس مفاد IPCدر صورت عدم کفایت تولید هم دوره باز پرداخت افزایش می‌یابد و هم مبالغه معوقه با هزینه بانکی پرداخت می‌شود آن هم به همراه باز پرداخت‌های معوقه با بهره بانکی!

تنهاریسکی که توتال در این قرارداد منتقل می‌شود امکان طولانی مدت بودن باز پرداخت هزینه‌هاشان است و پس این باز پرداخت می‌تواند بعد از اتمام قرارداد هم صورت پذیرد که امتیاز بسیار شریینی برایش به شمار می‌رود.